

معرفی مختصر یک خانم فعال کمک های بشردوستانه

خانم یلدا قمر کرزی

یکی از خانم های تحصیل یافته و با درک افغان در خارج از کشور، که تخمین بیش از بیست سال است در خدمت هموطنان محتاجش، بخصوص معلمین و شاگردان بی بضاعت لیسه جمهوری و لیسه امانی کابل و اطراف ان کمک های بشردوستانه رسانده و هنوز هم میرساند، خانم یلدا قمر کرزی، مقیم مونشن آلمان است. من با وجودی که از سال ۲۰۰۵ بدینسو از طریق تلفون و سکایپ با او و شوهرش زلمی کرزی (دانشمند و نویسنده توانای زبان پشتو) با هم تماس داریم ولی هرگز از کارهای خیریه و کمک های بشردوستانه خود به هموطنان محتاجش در کابل و آلمان، برای من یاد نکرده است. و بنابراین تا کنون در سطح رسانه های جمعی افغانی معرفی نشده است. در این اواخر که من روی کتاب «سیمای زن افغان در حماسه و تاریخ» کار میکنم، اتفاقاً در مورد سوابق کاری خانم یلدا قمر پرسیدم، او سخنانی بیان کرد که برایم دلچسپ بود و فهمیدن آن برای دیگر هموطنان نیز خالی از مفاد نخواهد بود، بنابراین در اینجا اندکی در مورد وی معلومات داده میشود تا روش کار چنین خانم صبور و با درایت و وطن دوست، برای سایر جوانان ما سرمشق زندگی گردد.

خانم یلدا قمر کرزی در سال ۱۹۴۸ در کابل متولد شده و بعد از طی کردن دوره ابتدائیه و ثانوی در ۱۹۶۸ شامل پوهنځی تعلیم تربیه پوهنتون کابل گردید. در سال ۱۹۷۲ پوهنځی تعلیم و تربیه را موفقانه به پایان رسانید و در دارالمعلمین عالی سید جمال دین افغان بحیث استاد مقرر گردید. خانم قمر در همان سال در پهلوی تدریس به شاگردان، شامل اکادمی تربیه معلم شد و سند فوق لیسانس را نیز بدست آورد و تا سال ۱۹۷۷ در دارالمعلمین عالی وظیفه استادی را ایفا نمود. در سال ۱۹۷۷ برای اشتراک در سیمیناری که از سوی یونسکو در شهر بنکاک تایلند تدویر یافته بود اشتراک ورزید.

در سال ۱۹۷۸ بحیث عضو تعلیمات نسوان در ریاست سواد آموزی وزارت معارف تبدیل شد و در سال ۱۹۷۹ بحیث مدیر لیسه جمهوری مقرر گردید. در همین سال با استفاده از یک بورس فیلوشپ پلانگذاری مکتب و نصاب

تعلیمی عازم کانادا گردید و موفقانه بازگشت. در سال ۱۹۸۰ به حیث عضو دپارتمنت انگلیسی ریاست تالیف و ترجمه وزارت معارف تبدیل شد. در سال ۱۹۸۱ مجبور به ترک وطن و در کشور آلمان در شهر مونشن بحیث پناهنده پذیرفته شد.

خانم قمرکرزی، در آلمان پس از فراگیری زبان المانی، بیکار نه نشست و با جمعی از افغانها و آلمانیها یکجا به عضویت در اتحادیه لیسه امانی در آمد. این اتحادیه سالهای زیادی کمک های بشردوستانه خود را به معلمان و شاگردان لیسه امانی ولیسه جمهوریته میرساند. اعضای این اتحادیه شدیداً آرزومندی داشتند که روزی شرایط برای رفتن و بازدید افغانستان فراهم آید تا بتوانند مصدر خدمتی به مردم محتاج افغانستان گردند.

خانم یلدا قمر کرزی در سال ۲۰۰۲ در سیمنار (زن وازادی) که از سوی اتحادیه فریدریش ایبرتراشفتونگ تدویر یافته بود اشتراک ورزید و مطالبی پیرامون وضعیت زنان افغانستان بزبان آلمانی ایراد کرد.

در سال ۲۰۰۴ در ورکشاپی که زیر عنوان حقوق بشر در کابل تدویر یافته بود، اشتراک نمود و در همین سال در ورکشاپ دیگری بنام ورکشاپ صلح و آشتی ملی اشتراک ورزید. خانم قمرکرزی در سال ۲۰۰۵ بحیث عضو ریاست انکشافی سنائی متعلق به وزارت احیاء و انکشاف دهات خدمت و مساعدت نمود و در سالهای ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۹ بحیث مشاور امور تعلیم و تربیت در لیسه جمهوریته کابل به افغانستان رفت و آمد داشته و به شاگردان و معلمان آن لیسه کمک های اتحادیه اروپا (U.N) را جلب نموده است. این کمک ها شامل هدیه ۷۰ پایه کمپیوتر و دادن معاش امتیازی معلمان آن لیسه و تهیه نان چاشت و تهیه وسایل ترانسپورت رفت و آمد به شاگردان لیسه جمهوریته بود.

خانم یلدا قمر در کابل در سیمنارهای صلح و آشتی ملی و منع خشونت در مقابل زنان و نیز در سیمنار کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و همچنان در ۷۳ شورای زنان فعالانه سهم گرفته است. این شوراها در اطراف کابل و نواحی آن مثل: ده سبز و پغمان، لوگر، میریچه کوت، کوهدامن، قره باغ و غیره فعالیت داشته اند.

تدویر کورس های سواد آموزی و خیاطی برای زنان، گوشه دیگری از فعالیت های بشردوستانه خانم یلدا قمر را تشکیل میدهد. همچنان رسیدگی به ضرورت های فامیل های محتاج از قبیل رهنمایی به شفاخانه و کلینیکها، تهیه آب آشامیدنی، برق و ترمیم سرک ها و راه ها و غیره را از طریق کمک های وزارت احیاء و انکشاف دهات آماده میساخت. خانم یلدا علاوه بر خدمات فوق الذکر، یک اتحادیه جداگانه نیز ایجاد کرده است، که از آن طریق نیز تعدادی از خانمها و دختران بی بضاعت را کمک مینماید. این کمک ها در پهلوی سواد آموزی، به زنان و دختران خیاطی را یاد میدهند تا صاحب شغلی شوند و از این طریق به فامیل های خود کمک کنند. همین اکنون در افغانستان یک کورس سواد آموزی را تمویل مینماید که دارای ۲۱ شاگرد زن و دختر میباشد و آنها در کنار سواد آموزی خیاطی می آموزند.

خانم قمر، تا کنون بخاطر کمک های بشردوستانه اش از سوی وزارت کار و امور اجتماعی آلمان در شهر میونشن بایرن، به دریافت لقب زن شایسته و فعال سال، و دریافت تشکر نامه بخاطر امور تدریس اطفال و توجه به همشهری شدن خوب آنها و تطابق آنها با جامعه از طرف شاروال میونشن، نایل شده است.

همچنان از طرف مرکز کلتوری افغانهادر شهر میونشن آلمان بخاطر تدریس و رهنمایی و همکاری صادقانه به هموطنانش، بدریافت تشکر نامه نایل شده است.

خانم یلدا کرزی چندین بار لقب "خانم شایسته" و "مادر شایسته" را بخاطر همکاری و کمک به هموطنانش از طرف کانون فرهنگی و همبستگی افغانهای مقیم ایالت بایرن آلمان بدست آورده است. در تحسین نامه ای چنین آمده است: «محترمه قمرجان خانم قهرمان، مهربان و دلسوز کشورما!

از علاقمندی و فعالیت های خستگی ناپذیر شما در زمینه خدمتگزاری به مهاجرین افغان، مخصوصاً زحمتکشی تان در عرصه های اجتماعی، فرهنگی و کلتوری و کار پرثمر تان در داخل افغانستان با زنان و کودکان بی بضاعت، انجمن افغانهای شهر هانوفر آلمان بدیده قدرنگریسته بخاطر صدمین سالگرد روز هشتم مارچ، روز بین المللی زن از شما قدردانی به عمل آورده و این افتخارات و موفقیت را به شما تبریک عرض میداریم."

با احترام شفیقه حسان، رئیس انجمن زنان مهاجر افغان مقیم آلمان ۸/۰۳/۰۳/۰۸/۲۰۰۸

یلدا قمر در حال دیدار شاگردان لیسه جمهوری در کابل

مميزات شخصیت خانم یلدا قمر:

خانم یلدا قمر، زن هوشمند و دراک است، از صحبت‌هایش معلوم می‌گردد که خانمی وطن پرست، مردم دوست، مهربان و با درایت است. خانم یلدا قمر شخص پر مطالعه است و هر وقت با وی صحبت کرده ام، از مطالعه یک کتاب جدید برایم سخن گفته است. خودش می‌گوید: « به مطالعه شوق و علاقه فراوان دارم. روانشناسی و تعلیم و تربیت، سبب آرامش روحی ام شده است. سخت به آنها عادت کرده ام. به شعر و ادب عشق می‌ورزم. تاریخ و حقوق برایم تازگی دارد و دوست دارم تا از حوادث و واقعات و حقیقت های گذشته آگاهی حاصل کنم. آدم کم توقع و صبور و با تحمل استم. طبیعتم غریب پرور است، تواضع را شایسته میدانم. در کار و وظیفه احساس مسئولیت میکنم، غفلت را نمی‌پسندم. تحمل انتقاد پذیری را دارم. برخورد و سلوکم با دوستان و همکاران صمیمانه است. دیموکراسی را دوست دارم، به دسپلین و انضباط بجا و به مورد و قانون احترام می‌گزارم.

در زبانهای دری، پشتو، انگلیسی و آلمانی مهارت دارم، تعصب نژادی، زبانی، و مذهبی را هرگز نپذیرفته ام. زیاد به حقایق و درستی ها و واقعیت ها ارج و ارزش می‌گذارم، حق شناس استم و احترام به بزرگان را وظیفه خود میدانم. وطن و مردم را نهایت دوست دارم. به انسان و انسانیت ارزش قائلم. در مقابل بی عدالتی، ظلم و استبداد و خشونت و بخصوص در مقابل خانمها نا راحت میشوم و بزودی عکس العمل نشان میدهم. از تملق و چاپلوسی بیزارم و بمقابل کسانی که از من توقع تملق و خوش آمدگونی را داشته باشند، استغنا دارم و هرگز تسلیم شان نشده و نخواهم شد. حسود نیستم. به خوشی و سعادت دیگران بیش از حد خوشحال میشوم. همیشه روحیه کمک و معاونت و همکاری در من زنده است. به اراده و تصمیم خود مصمم و استوار استم. دوست دارم تا بتوانم بیاموزم، از اینکه میدانم که نمیدانم متاثرم. افراتیت را خوش ندارم. یکی از امیال و آرزوهایم خدمت به وطنم بوده است و حالا که زندگی روبه پایان می‌رود و مجال آنرا نیافتم و یا میسر نشد که به این آرزوی خود نایل شوم، اما از اینکه خانم های جوان، بیدار و با دانش، با احساس و وطندوست دیگر وجود دارند که بتوانند مصدر خدمات شایسته و ماندگار به مملکت عزیز ما افغانستان شوند، خدا را شکر میکنم.»

وی با وجود نا امنی ها در وطن، چندین بار با خانم های آلمانی به افغانستان سفر نموده و با قبول ریسک، با مهمان آلمانی اش در خانه پدری خود در چهل ستون کابل ماه ها را سپری نموده و به مردم و شاگردان مکاتب تحت پوشش اتحادیه اروپا، مساعدت های لازم نموده است. وی حتی در غوربند نیز یکی از مکاتب ابتدایی دور از مرکز و لسوالی را کمک میکند و خود بار بار به آنجا سفر نموده است. جراید و روزنامه ها و رادیو دولتی ایالت بایرن آلمان چندین بار با وی مصاحبه انجام داده و گزارش های کاری وی را انتشار داده است. و عکس های ویرا در صفحات روزنامه ها چاپ کرده اند. من عکس های او و شوهرش زلمی کرزی را در روزنامه های آلمانی دیده ام و میدانم تا کسی چیزی نباشد، روزنامه ها به سراغش نمی‌روند. من برای این خانم وطندوست و مادر مهربان برای اولاد وطن، عمر طولانی باصحت و سلامت کامل آرزو میکنم. و به شوهرش زلمی کرزی که زمینه پیشرفت و تبارز شخصیت خانمش را مساعد ساخته است، تبریک عرض میکنم. پایان